

[Indenrigsministeren.]
 staden. Jeg vil i Almindelighed finde, at Imødekommen af et saadant Krav vil være rimeligt, for saa vidt, hvad der jo i Almindelighed er Tilfældet, Landdistriktet er befolket af Personer, hvis Virksomheder falder inde i Byen. Men paa den anden Side er det lige saa rimeligt, at Bykommunen da faar Lov til at rejse Kravet om, at Indlemmelse af Skattelydistriktet optages til Overvejelse samtidig. Thi lige saa lidt som de mindre bemidlede udenfor Bygrænsen skal være en Byrde for Byen, lige saa lidt skal de mere bemidlede ved at søge ud i tilstødende Distrikter kunne unddrage Kommunen Skatteydelse, som den under Hensyn til deres Virksomhed i Bykommunen har et billigt Krav paa.

Det er jo ganske rigtigt, at Kommissionen af 1915 har behandlet forskellige Indlemmelsessager, deriblandt ogsaa det Indlemmelsesspørgsmaal, som her drøftes paa det ærede Medlem Hr. Hauges Foranledning. Det var jo imidlertid ikke en Behandling, som kunde have nogen som helst bindende Virkning overfor de enkelte Indlemmelsessager — hvor mange de var i Tal, husker jeg ikke —, men en Behandling, som ved Oplysninger om den forskellige Karakter af Indlemmelsesspørgsmaal skulde danne Grundlaget for den Indstilling, som Kommissionen den Gang foretog. Nu siger det ærede Medlem Hr. Hauge, at Odense Kommune har aldrig haft til Hensigt at optage andre Indlemmelsessager i Forbindelse med Spørgsmaalet om Indlemmelse af St. Hans Landdistrikt. Nej, det tror jeg heller ikke. Der har i de Aar, jeg tidligere var Indenrigsminister, ikke for mig foreligget saadanne Ønsker, aldeles ikke, og det er da højst sandsynligt, at saadanne heller ikke findes. Men saa udebliver jo alle Forhalingsmuligheder, selv om det her foreliggende Lovforslag vedtages, og som jeg har sagt i det høje Landsting, jeg har paa ingen Maade med dette Forslag til Hensigt at tilvejebringe et Instrument, hvorigennem Løsningen af Indlemmelsesspørgsmaalet St. Hans—Odense kan forsinkes.

Hvorledes Arbejdstempoet er i Kommissioner, som behandler slige Spørgsmaal, tør jeg ikke have nogen Mening om. Det ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen siger, at det er et meget langsomt Tempo, der arbejdes i. Ja, det er muligt. Kommissionen kan jo ikke arbejde i andet Tempo end det, der muliggøres gennem Fremskaffelse af de Oplysninger, som det er fornødent for Kommissionen at faa. Den kan ikke arbejde

i et Tempo, der er hurtigere end det, som Fremme af Forhandlinger med Amdtsraad, med Sogneraad, med Byraad muliggør. Derfor maa det ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen ikke tro, at lange Mellemlum mellem Møderne betyder, at Sagen ligger stille, at man ikke har den fremme paa mange forskellige Steder indenfor de Myndigheder og Forsamlinger, som i Henhold til Lovens Bestemmelser har Indflydelse paa saadanne Spørgsmaal.

Men nu sagde det ærede Medlem Hr. Hauge, at efter Ministerskiftet har Kommissionen indstillet sit Arbejde. Det er en meget besynderlig Insinuation, det ærede Medlem her fremsætter. Jeg er ganske ubekendt med, at der, efter at Ministerskiftet har fundet Sted, arbejdes i et andet Tempo end det, der fulgtes i det ærede Medlem Hr. Hauges Ministertid. Jeg ved intet som helst om, at dette skulde være Tilfældet. Men jeg kan her sige, at jeg derpaa hverken har øvet eller søgt at øve nogen som helst Indflydelse.

Med Hensyn til Forhalingsspørgsmaalet har jeg udtalt mig udførligt i Landstinget, og det forbavser mig, at de ærede Medlemmer, de Herrer Hauge og Ferdinand Nielsen, synes at være uklare over min Stilling med Hensyn til, hvor vidt Lovforslagets § 1, Nr. 1, rækker overfor løbende Indlemmelsessager. Jeg har herom i Landstinget udtalt, at Udtrykket „hvori et Distrikt eller en Kommune paatænkes indlemmet“ maa forstås saaledes, at deri ligger, at Købstadkommunen paa det Tidspunkt, da et Indlemmelseskraav rejses fra et Landdistrikts Side og fremføres for Indenrigsministeren og gennem denne til den vedkommende Bys Kommunalbestyrelse, maa fremføre de Ønsker, den maatte have med Hensyn til Behandling af andre Indlemmelsesspørgsmaal, som Kommunen maatte ønske at rejse. Jeg har derom sagt, at dette Forslag, saaledes som det er formet, angaar fremtidige Indlemmelsessager — de Herrer vil finde det ganske klart og tydeligt udtrykt i mine Udtalelser i Landstinget, og det burde have været de Herrer nok. Jeg har udtrykkeligt tilføjet, at det er ikke Meningen at aabne Adgang til, at en Købstadkommune kan rejse saadanne Krav lidt efter lidt, at hver Gang et af disse Indlemmelsesspørgsmaal nærmer sig sin Færdigbehandling, rejses der et nyt, saaledes at man, efterhaanden som Tiden gaar, kan holde Problemet løbende. Dette bør være udelukket, og det gælder baade for stedfindende og for kommende Indlemmelsessager. Men en Købstadkom-